

Свети Никола усмирява морето.

44.

Умърено

Събрали се вси светии,
 Вси светии отъ небето
 Млади Богу на кръщение.
 Само нѣма единъ светецъ,
 Единъ светецъ светъ Никола.
 Отговаря Божя майка:
 — „Ей та тебе светъ Илия,
 Я излезни на престола,
 Та засвири съ златна тръба,
 Дано чуе светъ Никола,
 Дано чуе, тукъ да дойде
 Млади Богу на кръщение.“
 Излезе ми светъ Илия,
 Излезе ми на престола,
 Па засвири съ златна тръба.
 Дочуль бѣше светъ Никола,
 Дочуль бѣше и пристигна,
 Па приседна на трапеза.
 Дали сж му чаша вино,
 Приелъ имъ е чаша вино,
 Задрѣмалъ е, изпусналъ я.
 Отговарятъ вси светии:
 — „Ей та тебе светъ Никола,
 Та каква бѣ тая дрѣмка?“
 Отговаря светъ Никола:
 — „Излѣзалъ е буенъ вѣтъръ,
 Буенъ вѣтъръ въ Черно-море,
 Гемиджии Бога молятъ,
 Бога молятъ, мене викатъ
 Та си ходихъ въ Черно-море, (2)
 Та усмирихъ буенъ вѣтъръ.“